

Nota Lommel Kristalpark III - Vario Food Group

Programma van Maatregelen Fase 4

Colofon:

Erkend archeoloog Bart Vanmontfort (2017/00100)

Auteurs: Marjolein van der Waa, Mark Willems & Bart Vanmontfort

Bekrachtigde archeologienota met het uitgestelde vooronderzoek:

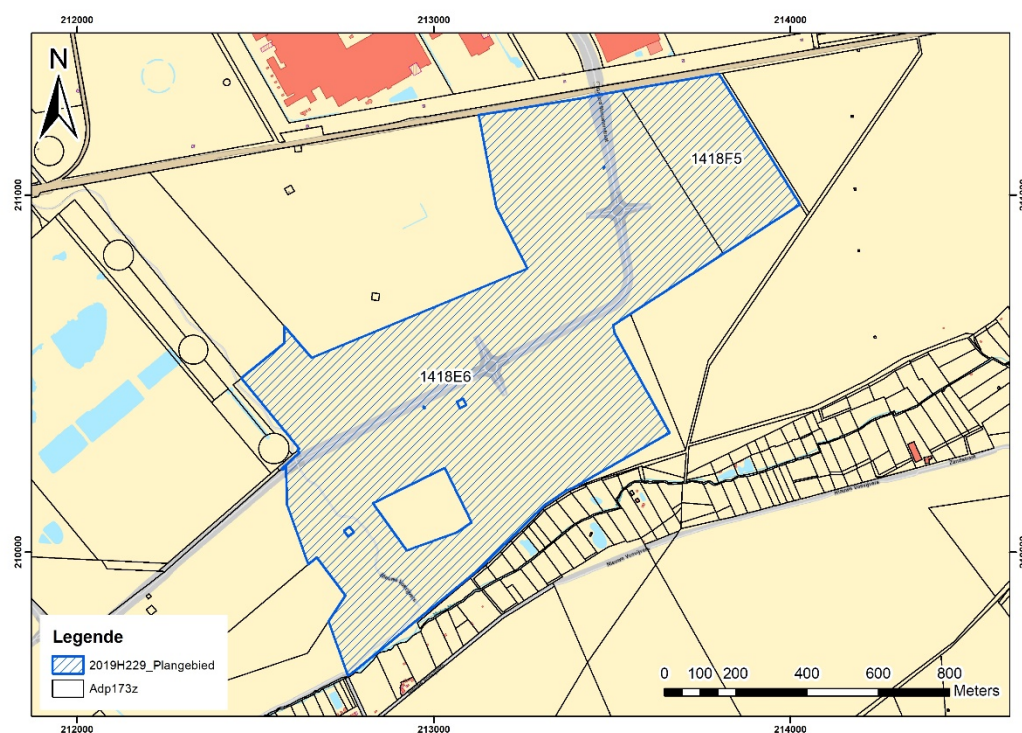
<https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/12412>

Inhoud

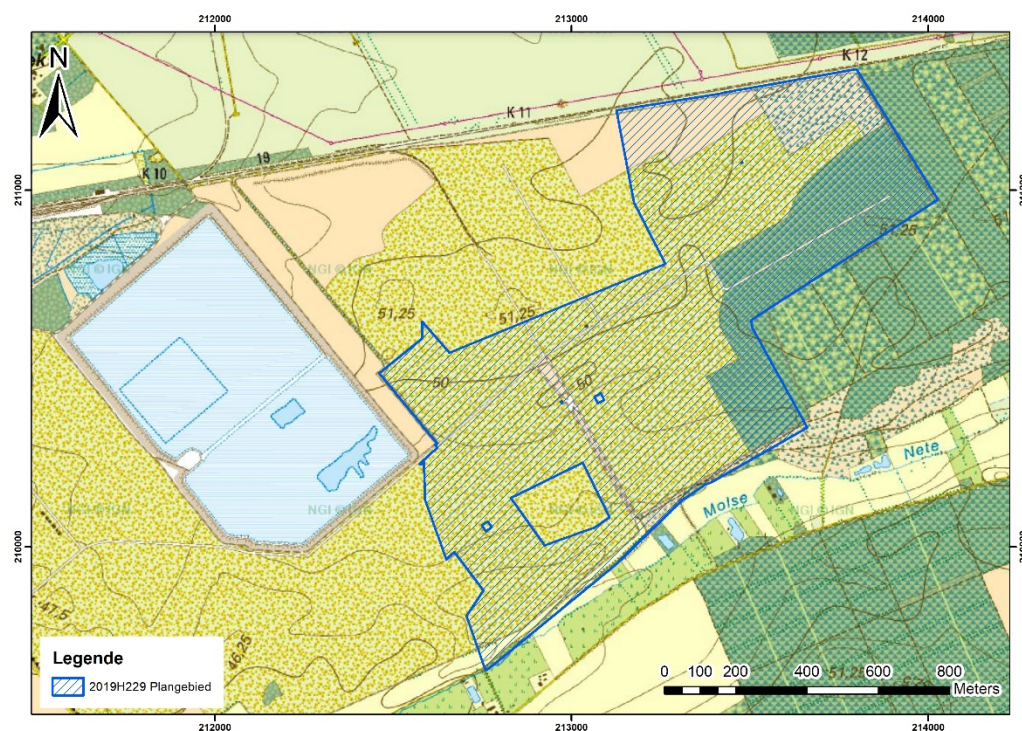
1	Administratieve gegevens	5
2	Gemotiveerd advies.....	8
3	Programma van Maatregelen.....	10
3.1	<i>Afbakening van de te onderzoeken zone</i>	<i>10</i>
3.2	<i>Vraagstelling en onderzoeksdoelen</i>	<i>10</i>
3.3	<i>Onderzoeksstrategie en methoden</i>	<i>11</i>
3.4	<i>Waarderend archeologisch booronderzoek</i>	<i>13</i>
3.5	<i>Proefputten voor artefactensites.....</i>	<i>13</i>
3.6	<i>Proefsleuvenonderzoek</i>	<i>15</i>
4	Bibliografie	16

1 Administratieve gegevens

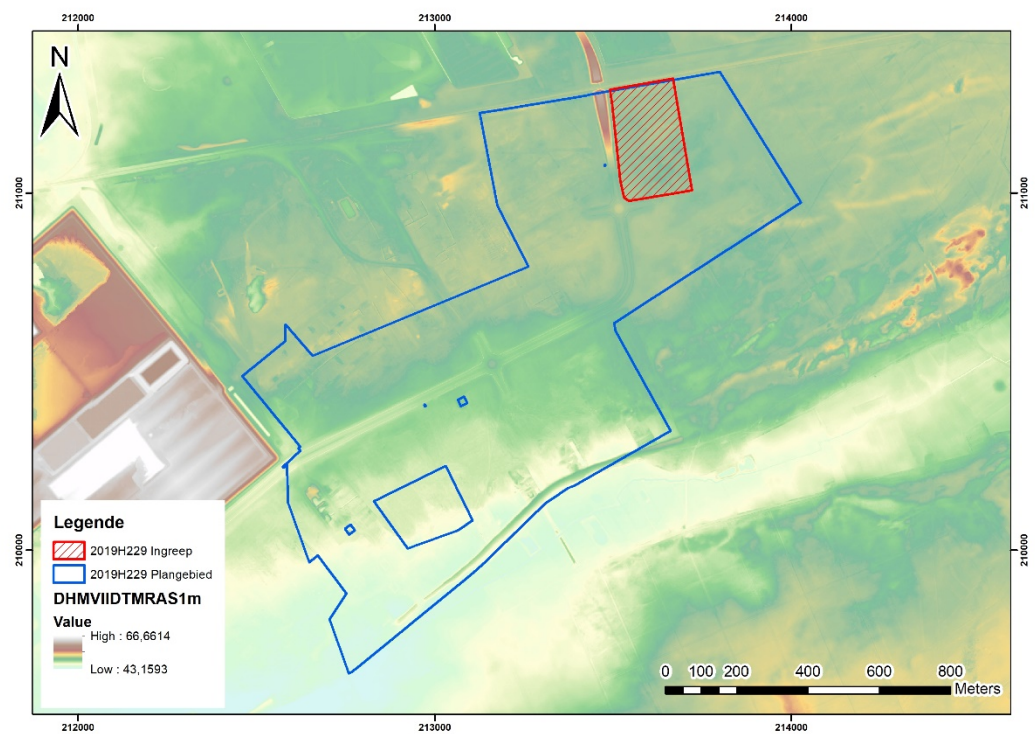
Projectcode:	Bureaustudie: 2019H229 Landschappelijk bodemonderzoek: 2019I125 Verkennd booronderzoek: 2019J17
ID archeologienota	https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/12412 ID 12412
Betrokken actoren:	Bart Vanmontfort (erkend archeoloog 2016/100): erkend archeoloog, projectleider Mark Willems (erkend archeoloog 2016/125): assistent-aardkundige, veldwerkleider Marjolein van der Waa (erkend archeoloog 2017/177): assistent-archeoloog Tonka Šoba: assistent-archeoloog Remi Chevalier: veldtechnicus
Locatie:	Provincie Limburg, gemeente Lommel, Kristalpark III (Gerard Mercatorstraat)
Lambert coördinaten:	(<i>Bounding box</i> coördinaten – Lambert 72) ZW: x = 212460,20 m / y = 209655,00 m NO: x = 214027,11 m / y = 211339,86 m
Kadastrale gegevens:	Gemeente Lommel Afdeling 1 / Sectie C / nrs. 1418E6 en 1418F5 Zie Figuur 1
Oppervlakte van het terrein:	De totale oppervlakte van het plangebied (som van alle percelen waarop ingrepen gepland zijn) is ca. 107 ha. De zone binnen dat plangebied waar daadwerkelijk ingrepen gepland zijn heeft een oppervlakte van ca. 5,9 ha (Figuur 3)

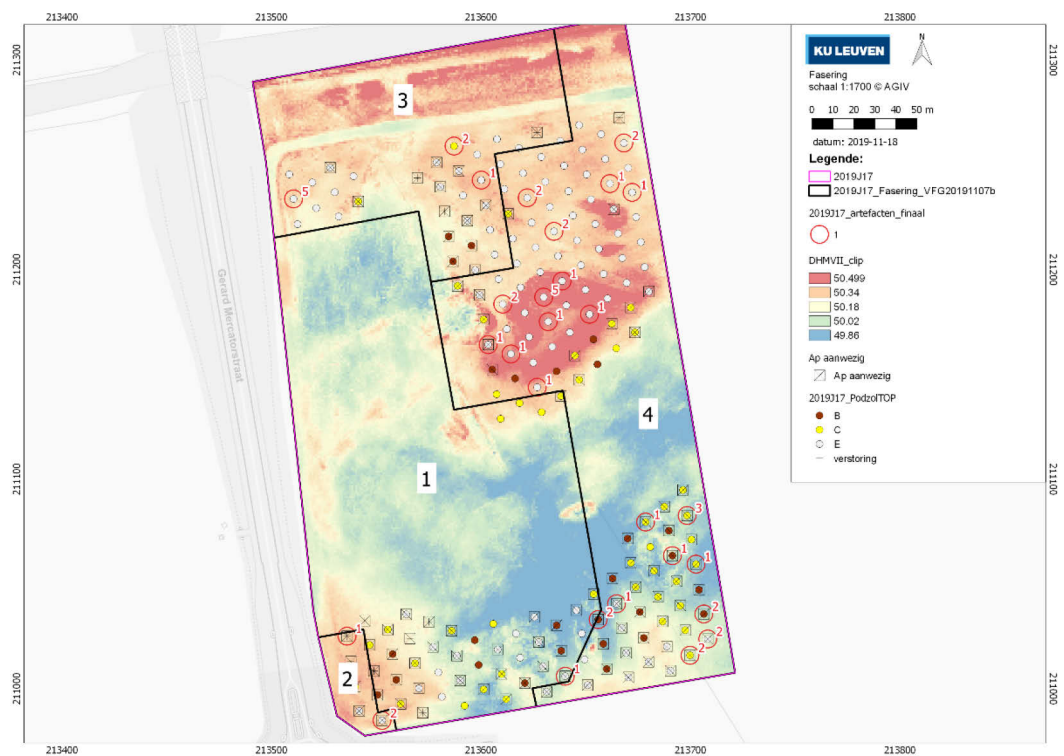
Figuur 1. Inplanting van het plangebied op de kadasterpercelen zoals opgenomen in het GRB (© AGIV).

Figuur 2. Inplanting van het plangebied op de topografische kaart van België, schaal 1:10.000 (© NGI).

Figuur 3. Inplanting van de zones waar een ingreep is gepland, binnen de grenzen van het plangebied (onderlaag: DHMV II © GDI-Vlaanderen).

Figuur 4. Fasering van het verdere archeologische vooronderzoek en de ontwikkeling (onderlaag: DHMV II © GDI-Vlaanderen).

2 Gemotiveerd advies

Het plangebied is deel van de industriezone Kristalpark III die in 2010 gerealiseerd werd. De plannen hebben betrekking op een ca. 6 ha groot deel van het plangebied en behelzen de bouw van een twee industriehallen – leeggoed en logistiek – met laadkade, een verhard parkeerterrein, wegenis en omgevingsaanleg. De directe impact van de geplande werken op de ondergrond kan worden geschat op een diepte die varieert tussen 0,5 en 1,6 m.

De archeologienota (nr. 12412) die werd toegevoegd aan de aanvraag voor een omgevingsvergunning omvat een bureaustudie en voorzag in de uitvoering van een verdere prospectie zonder en met ingreep in de bodem in een uitgesteld traject. De onderdelen van deze prospectie zijn achtereenvolgens een landschappelijk booronderzoek, gevolgd door een archeologisch booronderzoek in de zones waar artefactensites verwacht worden en een proefsleuvenonderzoek waar vindplaatsen met grondsporen verwacht worden.

Het landschappelijk booronderzoek laat toe om een onderscheid te maken tussen een deelgebied met lage archeologische verwachting en een deelgebied met hoge archeologische verwachting. Het lager gelegen deel, centraal en in het zuiden van het projectgebied, kent een slechte bodembewaring die te wijten is aan de aldaar gesitueerde opslagbunkers. Omwille van de verstoring ten gevolge van de constructie en sanering van die opslagbunkers kunnen daar geen goed bewaarde archeologische vindplaatsen verwacht worden en om die reden werd daar geen verdere archeologische prospectie voorzien. In de hoger gelegen delen van het projectgebied werd een betere bodembewaring vastgesteld, met de restanten van de E- of B- horizonten van een Podzol bodem meteen aan het oppervlak of onder een enkele centimeters tot enkele tientallen centimeters dikke Ap-horizont (verstoring). Er werd geen indicatie aangetroffen van de aanwezigheid van een paleobodem. Op basis van deze waarnemingen kan een hoge kans op de aanwezigheid van steentijd artefactensites naar voren geschoven worden. Een verdere prospectie door middel van een verkennend archeologisch booronderzoek werd in dat deel van het projectgebied uitgevoerd.

De resultaten van het verkennend archeologisch booronderzoek laat in eerste instantie toe om het beeld op de bodembewaring te verfijnen. In het zuidelijk deel van het projectgebied werd variabele bodembewaring vastgesteld, variërend van een goed bewaarde Podzol bodem tot en met de E-horizont tot een afgetopt profiel waarbij de C-horizont aan het oppervlak gelegens is. In de meeste gevallen is bovenaan het profiel ook een verstoord pakket aanwezig dat met de constructie en sanering van de opslagbunkers in verband kan worden gebracht. In het noordelijk deel van het projectgebied werd doorgaans een betere bodembewaring vastgesteld, meestal met een goed bewaard Podzol profiel tot en met de E-horizont zonder afdekkende verstoring.

Het verkennend archeologisch booronderzoek levert directe indicatoren voor steentijd artefactensites op in zowat alle delen van het geprospecteerde gebied met een goede bodembewaring. Deze boringen wijzen op artefactensites die geassocieerd zijn met de bovenste horizonten van de Podzol bodem over een totale onderzochte oppervlakte van ca. 2,5 ha. Een vervolgonderzoek dringt zich op om de artefactensites te waarderen en/of te onderzoeken door middel van een definitieve opgraving. In de goed bewaarde delen

van het terrein is bovendien nog een proefsleuvenonderzoek nodig om vast te stellen of er archeologische sites met grondsporen aanwezig zijn.

Op basis van de resultaten van deze prospectie werd in overleg met de ontwikkelaar de plannen van de ontwikkeling bijgesteld, binnen de grenzen die de omgevingsvergunning daarvoor laat, in functie van een optimale afstemming tussen de ontwikkeling en het verdere archeologische voortraject. Deze bijstelling omvat naast het verplaatsen van de inplanting van hal 1 ook het onderscheiden van uitvoeringsfasen van de verdere archeologische prospectie. Die bijkomende fasering moet toelaten om ook de realisatie van het vergunde project gefaseerd uit te voeren.

Dit programma van maatregelen heeft betrekking op fase 4 in de zuidwestelijke hoek van het projectgebied. Fase 4 heeft een oppervlakte van ca. 21.205 m² en wordt gekenmerkt door een variabele bodembewaring. In het noorden is er sprake van een grote, aaneengesloten zone met een goed bewaard Podzolprofiel, waar zich tevens 13 boorlocaties bevinden met daarin directe archeologische indicatoren voor prehistorische vindplaatsen. In het zuiden is sprake van een meer variabele bodembewaring, waarbij het Podzolprofiel niet altijd intact bewaard is gebleven. Hier werden in 9 verkennende boringen directe archeologische indicatoren voor prehistorische vindplaatsen aangetroffen. We kunnen ervan uitgaan dat deze in totaal 22 positieve boringen de aanwezigheid van meerdere prehistorische vindplaatsen binnen het areaal van fase 4 bevestigen.

Over de exacte afbakening van deze vindplaatsen bestaat echter nog altijd veel onzekerheid. Tevens kan het potentieel aan kenniswinst met name in de meest zuidelijke zone van fase 4 op dit moment moeilijk worden ingeschat. Het is daarom op dit moment nog niet mogelijk om een gedetailleerd programma van maatregelen voor opgraving op te stellen. Een verdere prospectie met ingreep in de bodem is nodig om meer duidelijkheid te bieden over niet alleen de aard, maar ook de horizontale spreiding van de verschillende vindplaatsen die reeds zijn geïdentificeerd. Gezien de omvang van het gebied van fase 4 wordt daarbij gekozen voor een waarderend archeologisch booronderzoek.

De aanwezigheid of afwezigheid van archeologische sites met grondsporen kan voor het gebied van fase 4 ook nog niet met zekerheid worden bepaald. Gezien het aanzienlijke oppervlak van fase 4 wordt een proefsleuvenonderzoek – buiten die zones die geselecteerd worden voor een prehistorieopgraving – hier dan ook noodzakelijk geacht. De archeologische verwachting voor de aanwezigheid van grondsporen is laag; zowel omwille van de verzamelde data in het bureauonderzoek, als een aangrenzend negatief proefsleuvenonderzoek (Wesemael 2008). Ook kwamen er geen vondsten naar boven die kunnen duiden op de aanwezigheid van een sporensite in de gedeeltes waar verkennend is geboord. De afwezigheid van een sporensite kan echter op dit moment voor het geheel van fase 4 niet gegarandeerd worden.

Omwille van economische redenen kon dit verder vooronderzoek niet direct aansluitend na de verkennende archeologische boringen worden uitgevoerd. De benodigde waarderende boringen en proefsleuven staan hieronder dan ook beschreven in een programma van maatregelen in uitgesteld traject.

3 Programma van Maatregelen

3.1 Afbakening van de te onderzoeken zone

De zone die geselecteerd werd voor verder vooronderzoek met ingreep in de bodem (te weten waarderende archeologische boringen en proefsleuven) heeft een oppervlakte van ca. 2,1 ha. De aanvullende waarderende boringen zullen worden uitgevoerd over een oppervlakte van ca. 1,1 ha in het noorden en 5.151 m² in het zuiden. In de rest van het gebied van fase 4 werd tijdens het eerder uitgevoerde vooronderzoek een duidelijke verstoring werden vastgesteld. Prehistorische artefactensites zullen zich hierdoor niet meer *in situ* bevinden en geen verdere kenniswinst bij een eventuele opgraving ervan opleveren.

De aanwezigheid van archeologische sporensites in de centrale zone wordt zeer onwaarschijnlijk geacht, gezien de verstoorde ondergrond en de eerder lage verwachting. Wel kan een enkele, goed geplaatste profielsleuf die doorheen deze zone noord en zuid met elkaar verbindt, kenniswinst opleveren over de (paleo)landschappelijke context van het projectgebied. Vooralsnog is de volledige zone 4 van 2,1 ha geselecteerd voor het proefsleuvenonderzoek.

3.2 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Onderstaande vraagstelling en aanpak is gebaseerd op de huidige kennis omtrent de op te graven vindplaats. Onverwachte elementen die tijdens het terreinwerk worden geobserveerd kunnen leiden tot het bijstellen van de vraagstelling en aanpak.

Het doel van het waarderend archeologisch booronderzoek is het evalueren van reeds opgespoorde prehistorische artefactensites.

Het doel van proefsleuven/proefputten is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Een proefsleuvenonderzoek garandeert een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed, maar door de spreiding van de werkputten kan een maximum aan kenniswinst opleveren.

Het vooronderzoek heeft als doel minstens aan de volgende onderzoeksvragen een antwoord te kunnen bieden:

Waarderend archeologisch booronderzoek:

- Kunnen op basis van een verdichting van het grid van archeologische boringen de aanwezige archeologische vindplaatsen nauwkeurig gekarteerd worden?
- Hoeveel clusters van lithische artefacten zijn aanwezig in het gebied? Welke is hun omvang?

- Kunnen de vondsten gedateerd worden? Behoren ze tot één of meerdere perioden?
- Wat is de relatie tussen de vondsten, de bodem en de geomorfologische situatie?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk en zo ja, in welke vorm / op welke oppervlakte?

Proefsleuvenonderzoek:

- Zijn er sporen of vondsten aanwezig?
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Wat is de bewaringstoestand van de sporen en/of vondsten?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Kunnen er verschillende periodes worden herkend binnen het spoor- en vondstensemble?
- Wat is de relatie tussen de sporen, de bodem en de geomorfologische situatie?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk en zo ja, in welke vorm / op welke oppervlakte?

Het proefsleuvenonderzoek kan als succesvol beschouwd worden, wanneer de onderzoeksvragen kunnen beantwoord worden en er uit de resultaten een conclusie kan getrokken worden op basis waarvan:

- a) Ofwel kan gerechtvaardigd worden waarom er geen verder archeologisch onderzoek nodig zal zijn binnen het plangebied.
- b) Ofwel een vervolgtraject kan voorgelegd worden voor verder archeologisch onderzoek in het plangebied.

3.3 Onderzoeksstrategie en methoden

De keuze van de methode voor verder vooronderzoek wordt gebaseerd op de volgende vier criteria:

- is het *mogelijk* deze methode toe te passen op dit terrein?
- is het *nuttig* deze methode toe te passen op dit terrein (levert het iets op)?
- is het overdreven *schadelijk* voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein?
- is het *noodzakelijk* deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenanalyse)?

Na het reeds uitvoeren van de bureaustudie, de landschappelijke boringen en verkennende archeologische boringen bestaan de mogelijk nog in te zetten onderzoekstechnieken uit:

- ingrepen zonder ingreep in de bodem:
 - geofysisch onderzoek
 - veldkartering
- ingrepen met ingreep in de bodem:
 - proefsleuven
 - waarderend archeologisch booronderzoek
 - proefputtenonderzoek voor steentijd artefactensites

Alle hierboven vermelde ingrepen kunnen uitgevoerd worden, maar zijn niet allemaal nuttig voor het onderzoek. Zo is er op basis van de bureaustudie met het landschappelijk

bodemonderzoek voldoende informatie worden verzameld met betrekking tot de binnen de plangebied aanwezige bodemtypes en –bewaring. Een verfijning van het landschappelijk bodemonderzoek kan daarom deel uitmaken van een proefsleuvenonderzoek (zie verder).

Veldkartering zal ons niet in staat stellen om voldoende betrouwbare informatie te verzamelen om de onderzoeksvragen te beantwoorden. Door de huidige begroeiing van het terrein (grasland) heeft een veldkartering geen nut.

Geofysisch onderzoek biedt een meerwaarde voor het in kaart brengen van bepaalde types archeologische sporen (muurwerk, verhardingen, grootschalige ontgravingen, magnetische anomalieën,...) zonder bodemingreep. Op basis van het beschikbare historische kaartmateriaal kan echter geconcludeerd worden dat er geen bijzondere verhoogde verwachting bestaat voor vindplaatsen uit de late middeleeuwen, nieuwe tijd en nieuwste tijd – m.a.w. de periodes die in de Lage Landen een groot deel van dit soort sporen heeft nagelaten. Om dergelijke sporen alsnog te identificeren zou in dit geval een groot scala aan verschillende methoden moeten worden toegepast, die kostenbatengewijs niet te verantwoorden zijn. Bovendien is de oppervlakte van het plangebied relatief klein, waardoor de kosten voor de inzet van een vlakdekkend geofysisch onderzoek moeilijker te rechtvaardigen zijn.

Het is nuttig en noodzakelijk om waarderende boringen te plaatsen op het terrein. Op dit moment dient een verdere evaluatie van de reeds aangetroffen prehistorische sites zich op, met name op het gebied van afbakening en potentieel aan te behalen kenniswinst bij opgraving. Op dit moment kan er nog geen programma van maatregelen voor opgraving worden opgesteld voor de vindplaatsen, gezien de grote uitgestrektheid van de aangetroffen vondsten. Een verdere prospectie met ingreep in de bodem is nodig om de aanwezige vindplaatsen beter in kaart te brengen en op die manier een betere selectie te kunnen doorvoeren voor een vlakdekkende opgraving. Omwille van de uitgestrektheid van het gebied van fase 4 wordt daarbij gekozen voor een waarderend archeologisch booronderzoek in een dicht grid. Afhankelijk van de resultaten van het waarderend archeologisch booronderzoek kan een bijkomend proefputtenonderzoek voor steentijd artefactensites noodzakelijk zijn.

Proefsleuven zijn noodzakelijk na afronding van het steentijdtraject in die zones die niet werden geselecteerd voor opgraving, om eventuele aanwezige sporensites op te sporen. Ondanks het feit dat het hier een techniek met impact op de bodem betreft, is het de meest aangewezen onderzoekstechniek om, na het reeds uitgevoerd hebben van een bureauonderzoek, landschappelijk bodemonderzoek en een verkennend archeologisch booronderzoek, aanvullende kennis te vergaren over het landschappelijke en archeologische bodemarchief van het plangebied. Het uitvoeren van een proefsleuvenonderzoek zal de onderzoeker in staat stellen een antwoord te formuleren op de onderzoeksvragen die gepaard gaan met een archeologienota.

Het bepalen van de noodzaak van eventuele verdere onderzoeksstappen zal afhankelijk zijn van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek en de waarderende archeologische boringen.

De zones die geselecteerd werden voor verdere prospectie staan beschreven in paragraaf 3.1. Hieronder worden de onderzoekstechnieken en specifieke onderzoeksvragen per techniek beschreven.

3.4 Waarderend archeologisch booronderzoek

In de zones waar de resultaten van het verkennend archeologisch bodemonderzoek de aanwezigheid van artefactensites in combinatie met een betrekkelijk goed bewaard bodemprofiel hebben aangetoond, wordt overgegaan tot een waarderend archeologisch booronderzoek. Het doel van dit onderzoek is om vast te stellen in hoeverre de indicatoren uit het verkennend booronderzoek afkomstig zijn van (prehistorische) artefactensites, welke hun aard en omvang is en of de bewaringstoestand ervan aanleiding geeft tot een archeologisch vervolgonderzoek in de vorm van een definitieve opgraving. Dit onderzoek wordt uitgevoerd conform de eisen in de meest recente versie van de Code van Goede Praktijk.

De te beantwoorden specifieke onderzoeksvragen zijn

- Kunnen op basis van een verdichting van het grid van archeologische boringen de aanwezige archeologische vindplaatsen nauwkeurig gekarteerd worden?
- Hoeveel clusters van lithische artefacten zijn aanwezig in het gebied? Welke is hun omvang?
- Kunnen de vondsten gedateerd worden? Behoren ze tot één of meerdere perioden?
- Wat is de relatie tussen de vondsten, de bodem en de geomorfologische situatie?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk en zo ja, in welke vorm / op welke oppervlakte?

Om een gedetailleerd beeld op de horizontale verspreiding van de aanwezige vondstclusters toe te laten wordt gekozen voor een waarderend archeologisch booronderzoek in een dicht grid van 2,5 bij 3 m, waarbij de afstand tussen de boorpunten 3 m bedraagt. Voor de geselecteerde gebieden komt dit neer op een totaal van 1495 boringen. De gehanteerde boor is een Edelmanboor met een diameter van minimaal 15 cm. Op die manier worden er zeefstalen genomen in alle niveaus waarin archeologische vondsten verwacht worden. De zeefstalen worden stratigrafisch gescheiden nat uitgezeefd op een zeef met een maaswijdte van maximaal 2 mm. De zeefresidu's worden na drogen onderzocht op de aanwezigheid van directe en indirecte archeologische indicatoren. Directe indicatoren voor dit soort vindplaatsen zijn artefacten in vuursteen, natuursteen of aardewerk en indirecte indicatoren zijn verkoold botanisch materiaal of bot. Bij de beoordeling van de residu's dient een vuursteenspecialist te worden ingeschakeld.

Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk geacht wordt, kan dit de vorm aannemen van een proefputtenonderzoek voor artefactensites of een definitieve opgraving. In dat laatste geval zal een programma van maatregelen voor de opgraving worden opgesteld.

3.5 Proefputten voor artefactensites

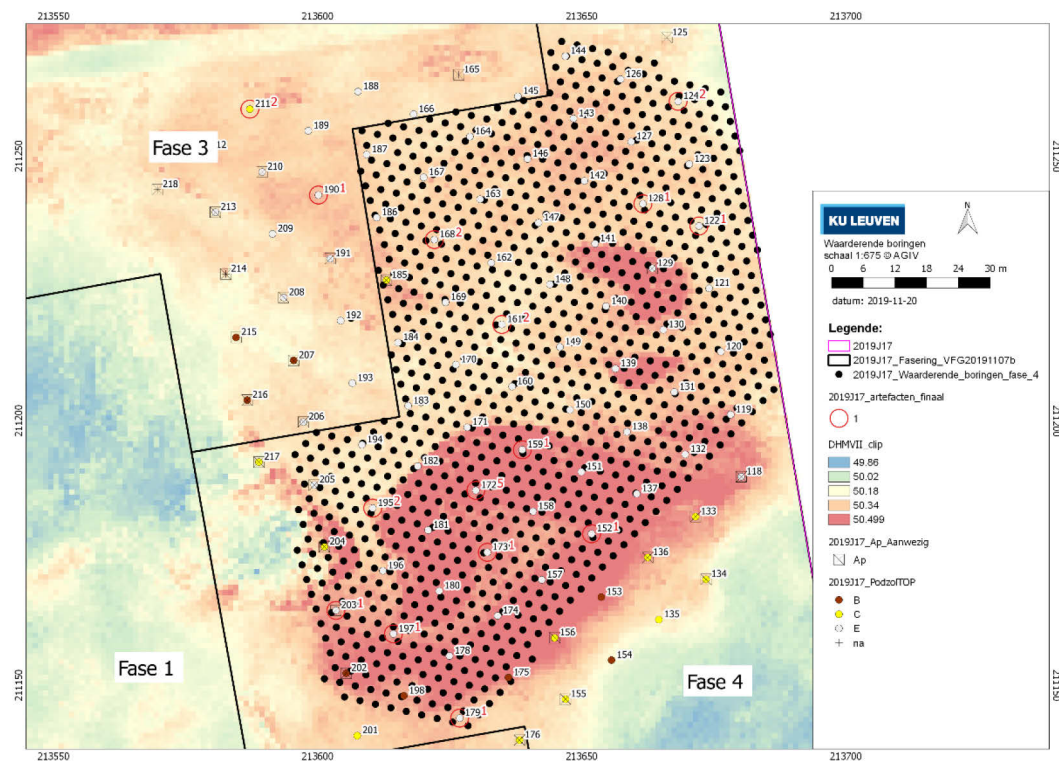
Indien tijdens het archeologisch booronderzoek vondsten worden aangetroffen en op basis van de resultaten van dat onderzoek niet alle onderzoeksvragen kunnen worden beantwoord, dan kan overgegaan worden tot het uitvoeren van één of meerdere proefputten voor steentijd artefactensites per vondstlocatie. Het doel van dit onderzoek is te bepalen of de archeologische vindplaatsen uit het archeologisch booronderzoek verder

onderzocht moeten worden door een definitieve opgraving. De volgende specifieke onderzoeksvragen zijn van toepassing:

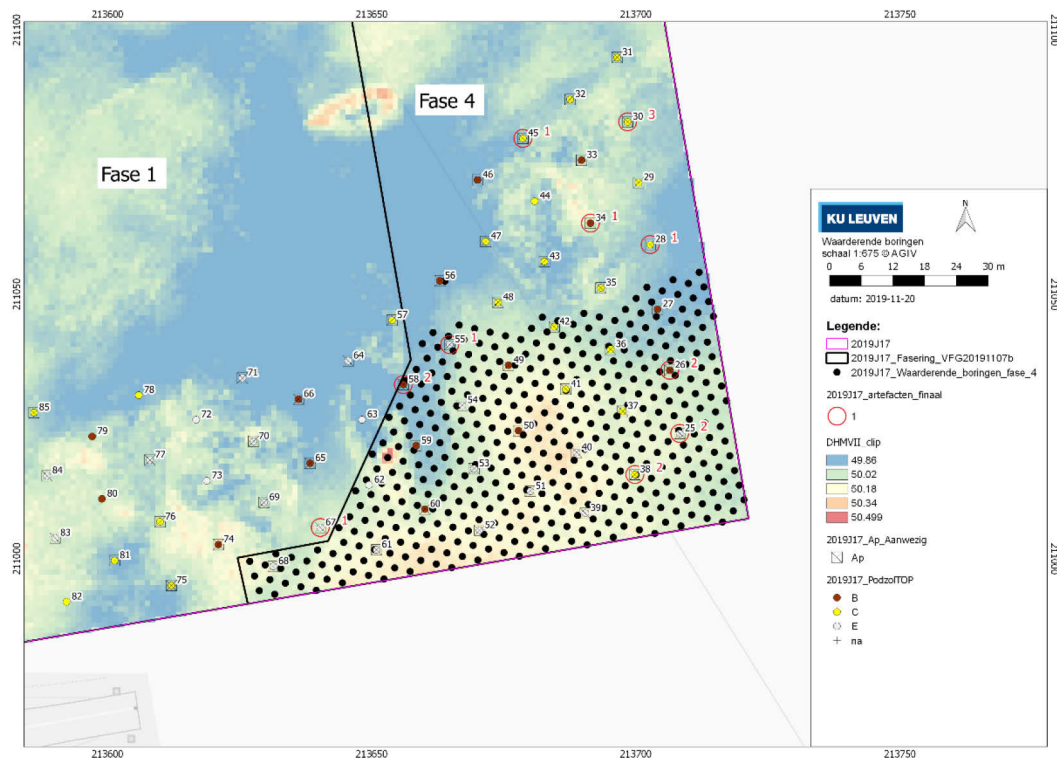
- Zijn de vondsten uit het archeologisch booronderzoek afkomstig van een archeologische vindplaats?
- Kunnen de vondsten gedateerd worden? Behoren ze tot één of meerdere perioden?
- Wat is de relatie tussen de vondsten, de bodem en de geomorfologische situatie?
- Is een vervolgonderzoek door middel van een definitieve opgraving noodzakelijk en zo ja, in welke vorm / op welke oppervlakte?

De proefputten worden uitgevoerd conform de eisen in de meest recente versie van de Code van Goede Praktijk.

Indien een vervolgonderzoek in de vorm van een definitieve opgraving noodzakelijk geacht wordt, zal een programma van maatregelen voor de opgraving worden opgesteld.

Figuur 5. Voorstel voor inplanting van de waarderende archeologische boringen in het noordelijk deel van fase 4 (Onderlaag DHMII V – © GDI_Vlaanderen).

Figuur 6. Voorstel voor inplanting van de waarderende archeologische boringen in het zuidelijk deel van fase 4 (Onderlaag DHMII V – © GDI_Vlaanderen)

3.6 Proefsleuvenonderzoek

Het proefsleuvenonderzoek wordt niet uitgevoerd in de zones waar artefactensites aanwezig zijn die door middel van een definitieve opgraving moeten worden onderzocht. Het proefsleuvenonderzoek kan dan ook pas aansluitend op het waarderend archeologisch booronderzoek en eventueel proefputtenonderzoek voor artefactensites worden uitgevoerd. De specifieke onderzoeksvragen zijn:

- Zijn er sporen of vondsten aanwezig die een indicatie vormen voor de aanwezigheid van een archeologische vindplaats?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Wat is de bewaringstoestand van de sporen en/of vondsten?
- Kunnen de sporen of vondsten gedateerd worden? Behoren ze tot één of meerdere perioden?
- Wat is de relatie tussen de sporen, de bodem en de geomorfologische situatie?
- Is een vervolgonderzoek in de vorm van een definitieve opgraving noodzakelijk en zo ja, in welke vorm / op welke oppervlakte?

Het proefsleuvenonderzoek wordt uitgevoerd conform de eisen zoals opgenomen in de meest recente versie van de Code van Goede Praktijk.

Er wordt in het proefsleuvenonderzoek gestreefd naar een dekkingsgraad van minimaal 10 % van de oppervlakte van het terrein, waarbij er tijdens het veldwerk door middel van bijkomende kijkvensters kan uitgebreid worden tot een dekkingsgraad van ca. 12,5 %. Kijkvensters worden aangelegd waar relevant, om sporenconcentraties beter ruimtelijk te plaatsen, om ogenschijnlijk 'lege' zones te verifiëren, of een combinatie van beide. Op

basis van de landschappelijke karakteristieken kan gesteld worden dat het waarschijnlijk een site zonder complexe stratigrafie betreft, waarbij het documenteren van één vlak volstaat. Er zijn op het terrein geen obstakels aanwezig, waardoor de proefsleuven continu kunnen aangelegd worden.

De keuze van de inplanting van de proefsleuven hangt af van de resultaten van het waarderend archeologisch booronderzoek en van de zones die voor een opgraving van steentijd artefactensites geselecteerd zijn. Er kan op dit moment dan ook geen voorstel van een sleuvenplan worden opgemaakt.

Het proefsleuvenonderzoek wordt uitgevoerd zoals beschreven in hoofdstuk 8.6 van de actuele versie van de Code van Goede Praktijk (CGP). Er wordt tijdens het proefsleuvenonderzoek de nodige aandacht besteed aan het herkennen en registreren van eventuele steentijdvondsten en, indien relevant, het afbakenen van prehistorische vindplaatsen of artefactensites.

Voor alle vooronderzoeken geldt dat deze moeten worden uitgevoerd conform de actuele versie van de CGP. Er zijn bij het opstellen van dit programma van maatregelen geen omstandigheden bekend die afwijkingen ten opzichte van de CGP rechtvaardigen.

Indien een vervolgonderzoek in de vorm van een definitieve opgraving noodzakelijk geacht wordt, zal een programma van maatregelen voor de opgraving worden opgesteld.

4 Bibliografie

Wesemael E. 2008. *Prospectie met ingreep in de bodem naar aanleiding van wegeaanleg op het industrieterrein Balendijk Kristalpark - fase III te Lommel*. Aron rapport. Sint-Truiden.

KULEUVEN ARCHEOWORKS
Celestijnenlaan 200E bus 2409
3001 HEVERLEE, België
tel. + 32 16 32 64 58
fax + 32 16 32 29 80
archeoWorks@kuleuven.be
www.kuleuven.be

LID VAN **ASSOCIATIE
KU LEUVEN**